

Tisztelt gyászoló Család! Tisztelt Professor Úr! Kedves Gyuri!

Engedd meg, hogy a barátok nevében szóljak hozzád!

Ezidén is készülődtünk, hogy az előző évek gyakorlatának megfelelően Perner Ferenc professzorral és a tiszadadai utat annakidején, elsőként ajánló Zoltán Gyurival meglátogassunk. Az elmúlt hónapokban a szokottnál is többet hallottunk egymásról telefonjaink során és ennek az oka az a dolgozat volt, melyet a hazai hemodialízis múlt századi kezdetéről állítottunk össze és a múlt hónap utolsó napjaiban küldtem be, a Te nevedben is a „Hypertonia és Nephrologia” c. folyóirat szerkesztőségének. Legutóbb már panaszaid voltak, de mégis váratlanul ért a szomorú hír, hogy nem hallhatjuk többé javító szándékú kritikádat és jóindulatú megjegyzéseidet.

Több tényező volt életünk folyásában, mely tartós szakmai kapcsolathoz, majd elmélyült barátságához vezetett. Én is a 60-as évek második felében Rostockban a Horst Klinkmann vezette osztályon sajátítottam el a dialízis alapjait, akivel kapcsolatomban változatlanul meg van és mindig meleg szeretettel érdeklődött felőled, mint Bernd Osten is, aki Halleban lett a Belgyógyászati Klinika vezetője.

A múlt század hetvenes éveinek elején négy egyetemi városban és Miskolcon működött műve állomás. A kezelésben résztvevők 15-20-an rendszeresen találkoztunk, mindig más állomáson.

Az egyik első tiszadadai látogatás anekdotázása során tudtuk meg, hogy Perner professzorral katonatársak voltatok a Kerepesi úti laktanyában. A bajtársi ismeretség jelentősen segítette 1973-ban Perner professzor debreceni látogatását, melynek témája az ottani dializáltak transzplantációs alkalmasságának megítélése volt. Jelentős számú beteg került a Budapesti Transzplantációs Központban sikeres átültetésre.

Az 1974-ben megjelent közleményekben fogalmaztátok meg a nephrologia ma is érvényes teendőit: a szűrés-kivizsgálás- konzervatív terápia-gondozás-dialízis és transzplantáció területén.

Sokat tettünk együtt, Taraba professzort segítve, a Magyar Nephrologiai Társaság megalakításáért, a hazai nephrologia fejlesztésért és a 80-as évek közepén a szakvizsga bevezetésért.

Petrányi Gyula és Leövey András professzor tanítványaként 1994-ben lettél a Debreceni I. sz. Belgyógyászati Klinika igazgatója. Szerencsés voltál: kiváló, munkájukat szerető, invenciózus tanítványok vettek körül, akik biztos alapot jelentenek a debreceni nephrologia további fejlődéséhez.

Sok - sok máig ható, sikeres tevékenységed közül kettőt emelnék ki: az egyik az országos jelentőségű Debreceni Nephrologiai Napok megszervezése 1995-ben, a másik a ma már „KAKUK” könyv néven ismert „Klinikai nephrologia” megjelentetése 2003-ban. Több más, közös monográfiának is szerkesztői és társszerzői voltunk.

Számos kongresszuson élvezhettük baráti társaságot, vidám, anekdotázó hangulatot kedves feleséged Kati és feleségeink körében. Igaz barátként, családot szerető, gondoskodó és értük aggódó családfőként ismertünk meg.

Tisztelt Professzor Úr! Most búcsúzunk Tőled a barátok nevében és tolmácsolom a Magyar Nephrologiai Társaság mély együttérzését is, mely vezetőségének munkájában közel két évtizeden át közösen vettünk részt.

Emlékedet örökké, szeretettel, megőrizzük!

Nyugodj békében!

Elhangzott: Dr. Kakuk György (1938-2018) professzor Úr búcsúztatóján (Tiszadada, 2018. június 22.)

Prof. Dr. Karátson András, Zoltán György, Prof. Dr. Perner Ferenc

Tiszadadán Kakuk professzornál (2015.10.13)

A búcsú pillanatai. Kakuk professzor úr sírjánál

